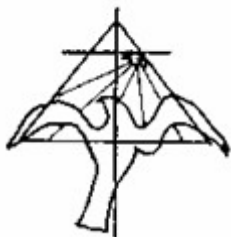

5
květen
2017

Košířský farní list

KVĚTEN

LÁSKA PANNY MARIE

Měsíc květen je spojován s milostnými city. Znovu a znovu se připomínají slova básníka Máchy : „Byl první květen, první máj, večerní máj, byl lásky čas.“ Romantické ladění rozkvetlé a rozezpívané přírody vábí do své náruče všechny zamilované.

Nejde však jen o tuto podobu lásky, která tak často podléhá pomíjivosti. Křesťané uctívají a vzývají zvláště v tomto měsíci ženu „požehnanou mezi všemi ženami“ jako lidskou bytost nejdokonaleji prospívající v lásce k Bohu a k lidem. Vzor nejčistšího milování!

Budeme-li dále sledovat Pavlovu Velepíseň lásky v podání apoštolské exhortace Amoris laetitia, můžeme konstatovat, že styl lásky, který je tam uveden, naprosto odpovídá způsobu, jakým miluje Panna Maria.

97. Následuje výraz *perpereuetai*, který označuje domýšlivost, touhu ukazovat svou převahu, abychom na druhé působili přemoudře a poněkud agresivně. Kdo miluje, ten se nejen snaží nemluvit příliš o sobě, ale protože je zaměřen na druhé, umí se do nich vcítit; sám totiž nepotřebuje být středem pozornosti.

Panna Maria sice mluví o sobě, když pronáší své Magnificat, ale je zde naprosto zřejmý odkaz na „Toho, který je mocný“. On „jí učinil veliké věci“. Ona se představuje jako „jeho nepatrná služebnice“. Mluví-li o sobě, neprosazuje sebe, ale Boha. Jemu patří chvála a dík za všechna dobrodíní, která jí prokázal. K němu zaměřuje pozornost, aby byl oslaven.

Následující slovo - *fysioutai* - je velmi podobné, protože označuje lásku, která není arogantní.

Doslova vyjadřuje to, že se v přítomnosti druhých „nenafukuje“, a označuje její určitou jemnost. Komu

toto chybí, tak je nejen posedlý ukazováním svých kvalit, ale také ztrácí smysl pro realitu. Považuje se za významnějšího, než ve skutečnosti je, protože si myslí, že je „duchovněji“ nebo „moudřejší“. Pavel jindy používá toto sloveso například tam, kde říká, že „poznání vede k domýšlivosti, ale láska vzdělává“ (1 Kor 8,1). To znamená, že někteří jsou přesvědčeni o své významnosti, protože vědí víc než ostatní, a zaměřují se na vymáhání si jejich obdivu a jejich kontrolováním. Skutečnou velikost nám ale dává láska, která umí pochopit, projevit péči a podpořit slabého. V jiném verši Pavel užívá toho slova ke kritice těch, kteří „se nadýmají pýchou“ (srov. 1 Kor 4,18), ale ve skutečnosti se projevují užvaněností, a ne opravdovou „mocí“ Ducha (srov. 1 Kor 4, 19).

Panna Maria je vzývána v loretánských litaních jako „Panna nejmoudřejší“. Uchovávala ve svém srdci to, co jí bylo sděleno o Božím tajemství. Nikdo z lidí nebyl tak blízko Božímu Synu, aby zároveň projevoval naprostou pokoru v poznání tak veliké pravdy, kterou On zjevoval a zpřítomňoval v osobě vtělené Pravdy. Maria však vyniká nejen teoretickým poznáním, ale také schopností zaujmout správný postoj a moudře jednat. Skutečně moudrý člověk se vyznačuje tím větší skromností, čím více ví.

98. Důležité je, aby křesťané tuto lásku pěstovali v postoji k členům své rodiny, kteří jsou málo obeznámeni s vírou, křehcí nebo méně jistí svým přesvědčením. Někdy dochází k opaku: ti, kdo si myslí, že jsou ve víře zralí, se ve své rodině projevují arogantně a nesnesitelně. Ale láska se naopak vyznačuje pokorou; abychom mohli chápat druhé, odpouštět jim a ze srdce jim sloužit, je nezbytné se uzdravovat z pýchy a růst v pokoře. Ježíš svým učedníkům připomínal, že ve světě mocných se každý snaží ovládat druhého, a proto jim říká „mezi vámi tomu tak nebude“ (Mt 20,26). Logika křesťanské lásky není nadřazenost jednoho nad druhými a potřeba dát jim pocíťovat svou moc, ale logika vyjádřená slovy: „kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem“ (Mt 20,27). V rodinném životě nemůže vládnout logika ovládnání jedněch druhými nebo soupeření o to, kdo je inteligentnější nebo silnější, protože taková logika ničí lásku. Také pro rodinu platí tato rada: „Opásejte se všichni ve vzájemném styku pokorou, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale dává milost pokorným“ (1 Petr 5,5).

V souvislosti s tímto pohledem na lásku se nabízí úvaha o počínání Matky Boží vzhledem k jejímu snoubenci Josefovi. Maria naprosto vyniká svým mateřstvím Bohorodičky. Nevyvozuje z toho však žádnou osobní převahu vůči Josefovi. Žádné poučení, žádné pokyny, co by měl dělat. Maria raději mlčí. Důvěřuje v Boží pomoc a jeho prozíravé vedení. Nechává Josefa dozrát k moudrému postupu, o němž jej poučí sám Bůh. Maria umí trpělivě čekat a není zklamána.

Jak často nejsme schopni svým nejbližším dopřát potřebný čas k dozrání ve víře. Jak jsme daleko od Mariina srdce. Učme se od ní!

P.L.

Liturgický kalendář květen 2017

1. pondělí	Sv. Josefa, dělníka
2. úterý	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. středa	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
5. pátek	1. pátek v měsíci
6. sobota	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
7. NEDĚLE	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
8. pondělí	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
12. pátek	Svátek Výročí posvěcení katedrály
	Sv. Nerea a Achillea, mučedníků
	Sv. Pankráce, mučedníka
13. sobota	Panny Marie Fatimské
14. NEDĚLE	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
16. úterý	Slavnost sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka
	hlavního patrona Čech a patrona našeho košířského kostela
18. čtvrtek	Sv. Jana I., papeže a mučedníka
20. sobota	Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
	Sv. Bernardina Sienského, kněze
21. NEDĚLE	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
22. pondělí	SV. Rity z Cascie, řeholnice

25.čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ doporučený svátek
26.pátek	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27.sobota	Sv. Augustina z Canterbury, biskupa
28.neděle	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
30.úterý	Sv. Zdislavy
31.středa	Svátek Navštívení Panny Marie

Oznámení

BIBLICKÁ KATECHEZE

Další biblické katecheze budou v sobotu 6. a 20. května s výkladem 1. Janova listu ve farním sále sv. Jana Nep. po večerních bohoslužbách.

SCHŮZE FARNÍ RADY

Zasedání farní rady bude v pátek 12. května v domečku u Nejsvětější Trojice.

PĚVECKÝ SBOR

Zájem o další členy pěveckého sboru je stále živý a aktuální. Zkoušky jsou v pondělí od 18.30 hod. v domečku u Nejsvětější Trojice.

POUTNÍ ZÁJEZD

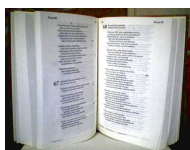
Poutní zájezd do Hejnic, Liberce a na Ještěd se uskuteční v sobotu 27. května. Odjezd účastníků bude od kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Cestovné je 200 Kč. Děti do 15 let zdarma. Zájemci se mohou co nejdříve zapsat v sakristii.

NOC KOSTELŮ

Noc kostelů bude v pátek 9. června tak jako v minulých letech ve všech košířských kostelích. Program bude uveden na vývěskách a nyní je již na webu: www.nockostelu.cz.

FARNÍ VÝPRAVA

Farní výprava na posvátná místa Prahy bude v neděli 11. června do kostela sv. Jindřicha a sv. Petra. Sraz účastníků bude před kostelem sv. Jindřicha v 15. hod.

Úmysly Apoštolátu modlitby na květen

Papežův úmysl k současné konkrétní situaci:

Bude oznámeno sv. Otcem první květnovou nedělí.

Evangelizační úmysl: Křesťané v Africe

Za křesťany v Africe, aby vydávali prorocké svědectví smíření, spravedlnosti a pokoje, a tím napodobovali Ježíšovo milosrdenství.

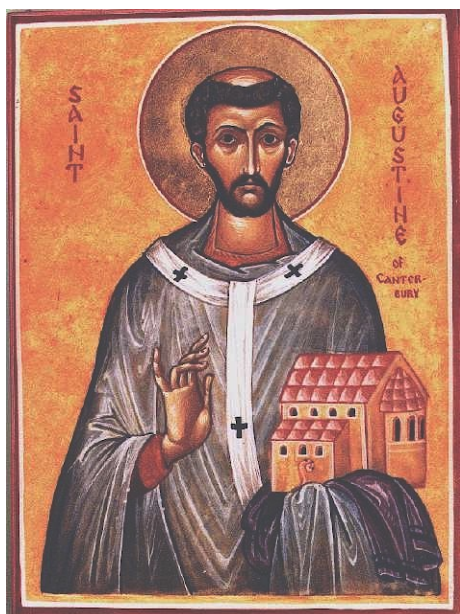
Národní úmysl: Za křesťany, aby jejich život byl skrze konání dobra odpovědí na Boží lásku a neztratil tak svěžest a vůni evangelia (EG, č. 39).

SVATÝ AUGUSTIN Z CANTERBURY, BISKUP – památka 27. května

O mládí a životě sv. Augustina z Canterbury před rokem 596 není nic známo. V roce 596 byl opatem římského benediktinského kláštera sv. Ondřeje na Celiu v Římě. Tehdy ho papež Řehoř Veliký pověřil misijní prací a poslal ho hlásat evangelium do Anglie.

Je dobře si připomenout, že křesťanství se do Británie rozšířilo už za římské nadvlády někdy koncem 2. století. Začátkem 4. století měla Británie několik biskupství. Ale po zániku Římské říše obsadili tuto zem pohanští Anglové a Sasové a křesťanství téměř zaniklo. Zůstalo jen málo věřících ve Skotsku a Walesu.

Augustin se tedy r. 596 spolu se skupinou čtyřiceti mnichů vydal na cestu. Ale pod vlivem zpráv o divokosti a nepřístupnosti obyvatel Británie, které dostali v Galii (dnešní Francie), se vrátili do Říma. Augustin to pověděl papeži, ale ten ho povzbudil, aby neztrácel odvalu a dal mu mnoho doporučujících dopisů pro biskupy a knězata v Galii s prosbou o pomoc. Augustin se tedy vrátil do Galie, přibral si několik kněží a tlumočnicků a pokračoval v cestě. Při cestě Galii také přijal biskupské svěcení. Do Anglie vstoupili o velikonocích r. 597. Přijal ho kentský král Ethelbert, který byl hlavou anglosaské konfederace a sídlil v Canterbury. Jeho manželka, franská princezna Berta, byla křesťanka. Berta při svém příchodu do Anglie přivedla biskupa Liudharda a dala v Canterbury postavit kostel. To byl také asi jeden popud pro papeže, aby poslal do Anglie misionáře.

Král dovolil misionářům působit, ale sám přijal křesťanství až později, když se s vírou podrobněji seznámil a viděl příkladný život hlasatelů evangelia. Pak Augustina velice podporoval, dovolil mu bydlet v jeho paláci. Dal obnovit starý kostel, který se stal katedrálou a dal postavit benediktinský klášter sv. Petra a Pavla, který byl později přejmenován na klášter sv. Augustina. Křesťanství přijalo i mnoho králových spolupracovníků a poddaných.

Když se o Augustinově úspěchu dověděl papež Řehoř, poslal r. 601 další skupinu misionářů. Augustinovi poslal pallium – odznak hodnosti arcibiskupa a jmenoval ho primasem Anglie. Zároveň ho požádal, aby založil dvě arcibiskupství, každé s dvanácti podřízenými biskupstvími. A doporučil mu, aby respektoval domácí kulturu a obyčeje. Jedním arcibiskupstvím se pak stalo Canterbury a za druhé zvolil Augustin York. Tam se ale první biskup usídlil až po Augustinově smrti.

Na žádost Řehoře Velikého se Augustin v letech 602-603 pokusil sjednotit zbytky britských křesťanů s novou anglickou církví, ale neúspěšně. Byly rozdíly v obřadech, různá nedorozumění a hlavně nepřátelství keltských Britů ke germánským Anglosasům.

I když dosáhl Augustin velkých úspěchů a měl vysokou církevní hodnost, žil prostě jako mnich a misionář. Tak i zemřel 26. května v r. 604 nebo 605. Pohřben je v canterburském opatském kostele sv. Petra a Pavla. Církev uctívá Augustina Canterburyjského jako svatého věrozvěsta a apoštola Anglie.

Podle pramenů z Internetu (Ondruš: Blízki Bohu i Ľud'om, Santiebeati, Heiligenlexikon)

MP

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ FARNÍ RADY (VÝBORU PKK) DNE 7. DUBNA 2017

Přítomní: S. Hojek, V. Funda, V. Bobysud a P. Lohelius.

1/ podařilo se opravit část střechy nad sakristií kostela Nejsv. Trojice

2/ byla dokončena úprava hospodářské místnosti – strop se světelnými tělesy

3/ závazné stanovisko na opravu varhan v kostele Nejsvětější Trojice je kvůli prodlení příslušného úřadu opožděno. Další žádost o jeho vydání bude naší farností předložena v příštím roce.

4/ nátěr na pravé vnitřní stěně u vchodu do kostela sv. Jana se loupe. Příčina je zatím neznámá. Bude se zkoumat. Vnější nátěr je bez problému a bude dokončen během tepelně příhodnějších dnů

5/ Poutní výprava do Hejnic se uskuteční v sobotu 27. května. Navrhuje se lepší cenová dostupnost zvláště pro rodiny s dětmi.

6/ Farní táborák bude ve čtvrtek 29. června po bohoslužbě na poděkování za uplynulý školní rok.

Zapsal P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

KŘEST RODINY

Na letošní velikonoční Vigílii přijalo svátost křtu a další iniciační svátosti v kostele sv. Jana Nepomuckého 6 členů jedné rodiny – 5 dospělých a jedna dospívající rodinná příslušnice: otec **Ivan**, dcera **Ivana**, synové **Jan a Martin**, snacha **Zuzana** a vnučka **Klára**. Novokřtenci spolu se svými kmotry zaplnili první dvě kostelní lavice a všichni ostatní v kostele přítomní věřící se radovali z tohoto nového přírůstku farního společenství. Litanie ke všem svatým (součást křestního obřadu) zazpíval pan sbormistr Smola, který řídí smíšený chrámový sbor (rovněž novinka).

Vítáme všechny nově pokřtěné do našeho společenství a vyprošujeme jim, aby Pán provázel jejich nově nastoupené cesty. V modlitbách na ně budeme dále vzpomínat a za ně děkovat.

Košířští farníci

NAROZENINY A JMENINY

— obé slaví v květnu náš obětavý varhaník a zvučný zpěvák v jedné osobě – *pan Jan Plíšek*.

Ze srdce mu blahopřejeme a vyprošujeme jemu i sobě, aby mu náš Pán daroval ještě dlouhá léta, aby mohl svou hrou i zpěvem doprovázet všechny liturgické události, které pravidelně v kostele sv. Jana Nepomuckého slavíme. Pan Plíšek je vždy připraven vypomáhat i v kostele Nejsvětější Trojice a samozřejmě a lehce zvládá i všechny výjimečné úkoly, které jeho služba přináší

Velmi si vážíme jeho skromnosti, pracovitosti a ochoty být vždy připraven ke službě Bohu i lidem.

Za to vše mu děkují jeho

vděční košířští spolufarníci

NAROZENINY

V dubnu oslavil **šedesáté narozeniny** náš věrný, skromný, ochotný a spolehlivý kostelník, zasvěcený průvodce liturgií, „dvorní fotograf“ Farního listu a otec četné rodiny **Ing Václav Funda**. V den jeho narozenin, při společné mši sv. a následném rodinném obědě, bylo ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého opravdu rušno. Všichni „jeho“ nejrůznějších věkových skupin se spolu s ním radovali z daru jeho života a děkovali za něj! Oslavenci i my velmi děkujeme za všechny všestranné služby ve farním společenství obou našich kostelů i za jeho milé úsměvy, kterými své konání doprovází. Přejeme mu i nadále hodně zdraví, lásky a radosti ve službě Bohu i lidem. Pán se mu jistě bohatě odmění!

Vděční košířští farníci

RADOSTNÁ ZPRÁVA

V sobotu 29.dubna si udělí svátost manželství náš redakční kolega, člen Farní rady, věrný ministrant u sv. Jana Nep., organizátor Noci kostelů v našich třech kostelích, průvodce tříkrálových koledníků, excelentní trubač etc.

Václav Dráb a jeho snoubenka **Barbora Brázdová**.

Svatební obřad se bude konat v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů na Chlumku v Luži. Na místo vyšleme své zvědy s fotoaparáty a s našimi čtenáři se podělíme o dokumentační foto v červnovém čísle KFL.

Oběma snoubencům přejeme hezké počasí ke svatebnímu obřadu a veselici, hlavně však hojnost Božího požehnání, spoustu lásky, radosti a nezbytné tolerance pro společnou životní cestu a samozřejmě i nějaké to potomstvo nejen pro

obveselení, ale i pro praktickou ukázkou pedagogických schopností, které úspěšně prokazuje Barčinka ve svém povolání a Václav se bude musit teprve naučit.

Boží pomoc a ochranu jim vyprošují a spolu s nimi se z jejich lásky radují

Košířští farníci

STÉ VÝROČÍ FÁTIMY

Dne 13.května letošního roku si připomínáme sté výročí zjevení P. Marie ve Fátimě. Je nám tak dána příležitost, abychom zhodnotili, jak jsme přijali Boží poselství OBĚTI, POKÁNÍ, SMÍRU ZA HRÍCHY, ZASVĚCENÍ, které předala Boží Matka třem malým pasáčkům a posléze i celému lidstvu. Je na každém z nás, zda se tato výzva dotkne našich duší, našich srdcí, jak ji přijmeme za svou a zda se stane programem, vodítkem v našem duchovním životě. O poselství a jednotlivých zjeveních P. Marie jsme psali v nedávné minulosti. Dnes se zaměříme na zasvěcení světa a Ruska Mariinu Srdci - a Boží odpověď.

Píše se rok 1917. Papež Benedikt XV. vícekrát usiluje o dosažení míru v 1. světové válce, leč bezvýsledně. Dne 5.5. t. r. vyzývá Matku Boží o mír a nařizuje, aby se do loretánských litaní vložila prosba: Královno míru, oroduj za nás! Nebe odpovídá: o 8 dní později. Dne 13.května se poprvé zjevuje Panna Maria třem pasáčkům - Lucii, Františkovi a Hyacintě v portugalské Fátimě.

Během 2. světové války přistoupí papež Pius XII. k zasvěcení Církve, světa a zvláštěním nepřímým způsobem Ruska, Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, jak k tomu Maria ve Fátimě vyzývala. Učiní tak ve svém rádiovém poselství do Fátimy dne 31.10.1942 na závěr jubilejního roku - 25.výročí fátimského zjevení. Opakuje to o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, dne 8.12. t. r. ve svatopetrské

bazilice v Římě. I zde je reakce nebe okamžitá: německá armáda na konci r.1942 utrpí významné porážky a dochází ke zvratu 2.světové války.

V době studené války, kdy mnohé národy trpí pod jhem bolševického komunismu, papež Pius XII.

V papežově soukromé kapli ve Vatikánu

publikuje 7.7.1952 svůj apoštolský list *Sacro vergente anno*, adresovaný národům Ruska. V něm také Rusko zasvěcuje Neposkvrněnému Srdci P. Marie. Také v tomto případě nebe nedává na sebe dlouho čekat: 5.3.1953 nenadále umírá Stalin.

Po atentátu na sv. Jana Pavla II. tento papež hned následujícího roku 1982 putuje do Fátimy, aby Panně Marii poděkoval a chce dostat jejím výzvám. Dne 25.3.1984, ve spojení s biskupy celého světa, přistoupí k ZASVĚCENÍ SVĚTA a zvláštním nepřímým způsobem RUSKA, NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI P. MARIE. O 50 dní později, 13.5.1984, v Severomorsku vypukne požár a exploze zničí sovětský jaderný arzenál a je tak zabráněno jaderné válce.

I my, jednotlivci nebo duchovní společenství, můžeme svým zasvěcením se Neposkvrněnému Srdci P. Marie, obětmi a prosbami přispívat k záchraně světa, míru na zemi a věčné spáse lidí. Přispíváme tak i k naplnění příslibu: NAKONEC MÉ NEPOSKVRNĚNÉ SRDCE ZVÍTĚZÍ!

M.Val.

Hlavní zásvětná modlitba k Matce Boží

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsem a co mám. Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu! Uchraň mě ode všech nebezpečí. Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě svádějí ke zlému, abych si zachoval čistotu duše i těla. Tvé Neposkvrněné Srdce at' je mým útočištěm a cestou, která mne vede k Bohu.

Vypros mi milost, abych se z lásky k Ježíši často modlil a obětoval za obrácení hříšníků a na smír hříchů proti Tvému Neposkvrněnému Srdci. Ve spojení s Tebou chci žít v dokonalé oddanosti Nejsvětější Trojici.

V ni věřím, jí se klaním a ji miluji. AMEN

Pramen: PhDr. Štěpán Maria Filip OP: Nebe vždy odpoví

Prof. Martin Weis: Mariina ochranná ruka v dějinách 20.století

PRAŽŠTÍ ARCIBISKUPOVÉ 33. část

Václav Leopold Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan (nar. 15. listopad 1749, Hoštice – zem. 14. červen 1830, Praha) byl v pořadí již 23. pražským arcibiskupem. Narodil se do starého vladyckého rodu Chlumčanských z Chlumčan, který byl známý již z počátků 13. století. Václav Leopold začal svá studia v premonstrátském gymnáziu v Německém Brodě. Po absolvování gymnázia odešel roku 1765 do jezuitského semináře v Praze. Bakalářský titul z filosofie a teologie získal roku 1771 a roku 1772 byl vysvěcen na kněze. Jeho prvním kněžským působištěm se stal Klášterec nad Ohří. Záhy si získal pověst mírného a bezúhonného člověka a zároveň vynikajícího kazatele. V roce 1779 byl přeložen do Děčína, kde se stal děkanem. Téhož roku byl jmenován kanovníkem svatovítské kapituly a arcibiskup Příchofský jej posléze jmenoval arcijáhнем této kapituly. Václav Leopold se ukázal jako velice schopný člověk, a tak byl 19. září 1796 ustanoven generálním vikářem Pražské arcidiecéze. Během svých častých vizitací arcidiecéze získal dokonalý přehled o její správě, což se mu později velmi hodilo. Po uprázdňení litoměřického biskupského stolce byl Václav Leopold dne 16. října 1801 jmenován

litoměřickým biskupem. V době Napoleonských válek, které se dotkly i Českých zemí, se staral o raněné vojáky. Během svého působení se postaral o rozšíření litoměřického semináře a zkvalitnění výuky na něm. Velmi se staral o školy. Nechával je renovovat a staral se o materiální zajištění tamějších učitelů. V litoměřickém semináři se v roce 1804, na popud biskupa Václava Leopolda, začala vyučovat čeština. Byla to první škola v Zemích koruny české, na níž se vyučovala češtinu. Biskup Václav Leopold stál u zrodu „Časopisu pro katolické duchovenstvo“, prvního katolického časopisu na našem území, a zároveň jej finančně podporoval. V roce 1814 mu bylo císařem nabídnuto místo arcibiskupa ve Lvově, což Václav Leopold odmítl s tím, že neumí polsky. Krátce na to byl císařem jmenován pražským arcibiskupem a 3. května 1814 byl slavnostně intronizován. Během svého působení na pražském arcibiskupském stolci proslul velkou péčí o chudé. Ihned po svém nástupu rozdál chudým 16 tisíc zlatých ze svých příjmů. V roce 1817 věnoval arcidiecézi dalších 20 tisíc zlatých ze svých statků na pomoc chudým. Po založení Národního muzea, tehdy Zemského muzea, věnoval na provoz 8 tisíc zlatých. Kromě finančních dotací věnoval arcibiskup Václav Leopold muzeu i značnou část své pozůstalosti. Mezi těmito dary bylo značné množství prvotisků, soukromých rukopisů, ale i vzácných děl z rudolfinské doby, jako například spisy magistra Kellyho. I nadále podporoval školství. Uvědomoval si, že pokrok ve vědě a technice bude čím dál tím rychlejší a pro rozvoj společnosti důležitý. Jako první zakládá tzv. reálky, nový typ škol, na kterých se vedle technických oborů vyučovaly i jazyky. Současně se snažil o zkvalitnění výuky v arcidiecézním semináři, kde začal platit nového představeného. Financoval rovněž stavbu pražského řetězového mostu přes Vltavu, a platil studijní stipendia nemajetným studentům. Zemřel po těžké nemoci 14. června 1830 ve věku 81 let. Pochován byl ve Svatovítské katedrále v kapli hrabat Kinských.

J.Vaš.

Literatura:

BARTŮŇEK, Václav, ed. *900 let Litoměřické kapituly*. Praha: Ústřední církevní nakladatelství, 1959.

MACEK, Jaroslav. *Biskupství litoměřické: [biskupové a osudy litoměřické diecéze 1655-2005]*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2005.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné